



РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
REPUBLIKA E MAQEDONISË SË VERIUT



11-982/2
04-07-2025

До
МИНИСТЕРСТВО ЗА ВНАТРЕШНИ РАБОТИ
Ул., Димче Мирчев “ бр.9
1000 Скопје

Предмет: Мислење по Предлог-текст на Законот за внатрешни работи

Врска: Ваш бр.13.1.1-24908/2 од 03.03.2025 година

Почитувани,

До Државната комисија за спречување на корупцијата на ден 05.03.2025 година од страна на Министерството за внатрешни работи доставено е Барање на мислење на Предлогот на Законот за внатрешни работи бр.13.1.1-24908/2 од 03.03.2025 година.

По разгледување на доставениот предлог-текст од аспект на одредбите од Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси (“Службен весник на Република Македонија” бр.12/19) Државната комисија го дава следното

М И С Л Е Њ Е

Со Предлогот на Законот за внатрешни работи се уредуваат внатрешните работи, општите начела за работниците во МВР, организацијата и надлежноста на МВР, статусот и посебните должности и овластувања на работниците во МВР, класификација на работните места во МВР, соработката, контролата на вршење на работите во МВР, правата и обврските од работен однос на работниците во МВР, материјалната одговорност, односно надоместокот на штета и дисциплинската одговорност на работниците во МВР, како и обработката на лични податоци и други податоци и евиденции што се водат во МВР.

Според образложението на предложениот закон, истиот има за цел да овозможи исполнување на законски утврдените цели на МВР за остварување на системот на јавна безбедност, спречување на насилно уривање на демократските институции утврдени со Уставот на Република Северна Македонија, заштита на животот, личната сигурност и имотот на граѓаните, спречување на разгорување на национална, расна или верска омраза и нетрпеливост, спречување на вршење кривични дела и прекршоци, откривање и фаќање на нивните сторители и преземање на други со закон определени мерки за гонење на сторителите на тие дела, граѓански работи и други работи утврдени со закон. Во таа смисла, намерата на предлагачот е подобрување на

организацијата и функционалноста на МВР преку ревидирање на постојните одредби, а во насока на подобрување на функционирањето на одредени процеси во МВР, со цел да се обезбеди поголема ефикасност и ефективност во работата.

Државната комисија спроведе антикорупциска проверка на предложениот законски текст и со примена на Методологијата за антикорупциска проверка на легислативата, наиде на постоење на регулаторни ризици од корупција за кои препорачува да бидат надминати со цел подобрување на истиот.

Анализата на предложениот закон, покажува дека во одредени членови постојат потенцијални регулаторни ризици, особено во делот на дискрециони овластувања, недостаток на надзорни механизми и недоволно дефинирање на критериуми за одредени постапки.

1. Во **член 2 став (2) точка 1** од Предлогот на Законот е предвидено дека Министерството, покрај надлежностите утврдени во ставот (1) од овој член, организира и остварува издавачка дејност. Меѓутоа, во предложената одредба не е прецизирано на кој начин ќе се спроведува оваа надлежност.

Со цел да се избегне можен судир помеѓу одредбите на предложениот закон и одредбите од Законот за издавачката дејност, кој детално го уредува начинот на вршење на издавачка дејност, Државната комисија оцени дека е потребно предлагачот на законот да го допрецизира начинот на кој Министерството ќе ја остварува издавачката дејност. Притоа, од особена важност е истата да биде во целосна согласност со одредбите од постојниот материјален закон што ја уредува оваа област.

2. Со **член 9** насловен како **Начело на управување со ефектот на работниците**, во ставот (2) се пропишува дека оценката за ефектот на работниците се мери преку квалитетот, динамиката, почитувањето на роковите, нивото на исполнување на работни цели и задачи, професионалноста и однесувањето на работникот, како и преку други критериуми од интерес за Министерството. Поимот „како и преку други критериуми од интерес за Министерството“ е општ и истиот може да биде предмет на субјективно толкување и различна примена и создава ризик од дискреционо дефинирање и примена на дополнителни критериуми од интерес за Министерството. Отсуството на јасни и однапред утврдени параметри, може да доведе до селективна и нееднаква оценка на работниот учинок, фаворизирање на поединци или влијание врз работниците кои укажуваат на неправилности.

Оттука, Државната комисија смета дека е потребно одредбата од ставот (2) на член 9 од предложениот закон во делот „и други критериуми од интерес за Министерството“ да се допрецизира со јасно наведени објективни, мерливи и транспарентни параметри.

3. Согласно членот 10 насловен како **Начело на професионална етика, непристрасност и објективност**, вработените во Министерството се обврзани да постапуваат во согласност со начелата на законитост, ефикасност, непристрасност, политичка неутралност, како и со правила на етичко и професионално однесување. Овие принципи се поставени како темелни вредности во организацијата на јавната администрација, особено во сектори со зголемен ризик од корупција, како што се внатрешните работи.

Иако со членот 10 формално-правно се пропишуваат високи етички стандарди, предложениот закон во преостанатите одредбине предвидува конкретни механизми за следење на нивната примена, ниту јасни последици во случај на нивна повреда.

Отсуството на контролни и казни механизми за неетичко, непристрасно и објективно постапување, претставува регулаторен ризик од корупција. Во таа смисла, потребно е да се предвиди воспоставување на внатрешен механизам за следење и оценка на примената на наведеното начело и етичките стандарди, особено ако се има предвид дека непочитувањето на етичките кодекси во институциите од јавниот сектор претставува потешка повреда на работниот ред и дисциплина.

4. Во член 30 став (2) од Предлогот на законот се утврдуваат условите за именување државен секретар во Министерството. Во точка 3) од овој став е утврден услов да има стекнати најмалку 240 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен високо образование, без притоа да биде утврден видот на завршено високо образование. Вака наведената одредба е недопрецизирана и истата не обезбедува именување на лице со потребни стручни квалификации и работни компетенции, за државен секретар на Министерството. Дополнително, во точка 4) од овој став, предвиден е услов кандидатот да поседува најмалку пет години работно искуство. Ваквата одредба исто така е нејасна, недопрецизирана и двосмислена и може да биде предмет на субјективно толкување и различна примена. Не е јасно дали работното искуство треба да биде по завршено високо образование и дали истото треба да биде во структурата, која пак не е дефинирана во точката 3) каде предлагачот утврдил само завршено високо образование. На овој начин се овозможува за државен секретар да биде именуван кандидат кој има работно искуство пред завршено високо образование или кој има пет години работно искуство, но истото да го стекнал во област која не е релевантна за работата на Министерството. Имајќи ги предвид одговорностите на позицијата државен секретар, Државната комисија оценува дека е потребно одредбите на точките 3) и 4) да се прецизираат со вид на високо образование и работно искуство по завршено високо образование, односно работно искуство во структурата.

5. Со член 32 од предложениот закон се утврдуваат видовите на работни места во Министерството. Во ставот (2) на овој член предлагачот утврдил дела согласно степенот на образование за работното место, во категоријата „извршители“ се утврдуваат работни места со високо образование и работни места со средно образование. Веќе со одредбите на ставот (3) утврдени се пет видови на работни места во категоријата „извршители“ во хиерархијата на работни места со високо и средно образование. Со ставот (4) на овој член предлагачот пропишал

дека називите на основните работни места се утврдуваат во актот за систематизација на работните места во Министерството.

Вака наведените одредби се недопрецизирани и нејасни и може да бидат предмет на субјективно толкување и различна примена. Нејасно е зошто предлагачот на законот при утврдување на видовите на работни места во категоријата „извршители“ не го утврдил и степенот на образование, односно не пропишал за кое од петте видови на работни места е потребно високо, а за кое средно образование. Дотолку повеќе, евидентна е и некохерентна законодавно правна техника, како регулаторен ризик од корупција, бидејќи предлагачот во ставот (2) утврдил дека во наведената категорија на работници има работни места со високо и работни места со средно образование но, притоа истите не ги прецизирал.

Оттука, Државната комисија цени дека е потребно одредбата на ставот (3) да се допрецизира на начин што, аналогно на ставот (2) од овој член, за секое од петте видови на работни места во категоријата „извршители“ ќе утврди потребен степен на образование, со цел да се намалат утврдените регулаторни ризици но, и да се ограничи можноста за дискреционо одлучување на министерот при утврдување на рамката на стручни компетенции на работниците во наведената категорија.

6. Членот 45 пропишува дека по прием на кривична пријава или добиено сознание дека работник во Министерството со статус на полициски службеник извршил кривично дело при вршење на службено дејствие или извршил кривично дело вон службата со употреба на сериозна закана, сила или средства за присилба, доколку со закон е предвидено кривично гонење по службена должност, Министерството е должно без одлагање да го извести Оделението за истражување и гонење на кривични дела сторени од лица со полициски овластувања и припадници на затворската полиција во Основното Јавното обвинителство на организиран криминал и корупција. Иако одредбата е во насока на задолжително известување на надлежен орган за прогон во претходно наведените случаи, користењето на општ поим „без одлагање“ во отсуство на објективен рок, може да доведе до субјективно толкување и одолговлекување на постапката. Од аспект на регулаторни ризици од корупција, ваквите недефинирани рокови, односно определување на општи ситуации за кои нема критериуми ниту од кога почнуваат да течат, ниту колку долго траат, овозможуваат дискреционо толкување и постапување зависно од конкретните ситуации и може да доведат до нееднаква примена на законот во сите ситуации и кон сите лица.

7. Со Глава VIII. КОНТРОЛА НА ВРШЕЊЕТО НА РАБОТИТЕ НА МИНИСТЕРСТВОТО И ПРЕВЕНТИВНИ АКТИВНОСТИ во Дел **2. ПРЕВЕНТИВНИ АКТИВНОСТИ**, предлагачот на законот утврдил два механизми за јакнење на интегритетот на работниците во Министерството и тоа тест за професионален интегритет во електронска форма и тест за професионален интегритет во симулирана ситуација.

7.1. Со член 47 од предложениот закон се пропишани одредби за тестот за професионален интегритет во електронска форма. Во **ставот (1)** на овој член е утврдено дека наведениот тест се спроведува врз основа на План за спроведување на тест за професионален интегритет во електронска форма, кој го донесува раководителот на надлежната организациска единица за внатрешна контрола. Додека пак, со **ставот (2)** е утврдено дека Планот од ставот (1) може да се

донесе кога надлежната организациска единица за внатрешна контрола, во рамките на своето работење ќе утврди факти или врз основа на податоци кои ги обработува, дојде до сознанија дека одреден работник во Министерството не постапува согласно закон, односно постапува спротивно на правилата и прописите.

Вака наведените одредби се нејасни, бидејќи од анализа на ставот (1) произлегува дека Планот е документ кој редовно го донесува организационата единица за внатрешна контрола, како превентивен механизам, но земајќи го предвид ставот (2) може да се подразбере дека дека наведениот план алтернативно може да се донесе во случај на сознанија дека одреден работник не постапува согласно закон и важечки правила и прописи на Министерството.

Оттука, Државната комисија цени дека е потребно одредбите на ставовите (1) и (2) на член 47 да се допрецизираат на начин што истите јасно и недвосмислено ќе утврдат дали донесувањето на Планот е редовна обврска на организационата единица за внатрешна контрола или истиот се носи само во случај на сознанија дека одреден работник не постапува согласно закон и важечки правила и прописи, а воедно и да се пропише рок во кој треба да се донесе истиот.

7.2. Со член 48 од предложениот закон се пропишани одредби за тестот за професионален интегритет во симулирана ситуација. Во ставот (3) на овој член е утврдено дека наведениот тест се спроведува врз основа на План за спроведување на тест за професионален интегритет во симулирана ситуација, кој го донесува раководителот на надлежната организациска единица за внатрешна контрола во Министерството. Додека пак, со ставот (4) е утврдено дека Планот од ставот (3) може да се донесе кога надлежната организациска единица за внатрешна контрола, во рамките на своето работење ќе утврди факти или врз основа на податоци кои ги обработува, дојде до сознанија дека одреден работник во Министерството не постапува согласно закон, односно постапува спротивно на правилата и прописите или во случај кога резултатот од тестот за професионален интегритет во електронска форма на работникот е негативен.

Вака наведените одредби се нејасни, бидејќи од анализа на ставот (3) произлегува дека Планот е документ кој редовно го донесува организационата единица за внатрешна контрола, како превентивен механизам, но земајќи го предвид ставот (4) може да се подразбере дека наведениот план алтернативно може да се донесе во определени случаеви.

Оттука, Државната комисија цени дека е потребно одредбите на ставовите (3) и (4) на член 48 да се допрецизираат на начин што истите јасно и недвосмислено ќе утврдат дали донесувањето на Планот е редовна обврска на организационата единица за внатрешна контрола или истиот се носи само во случај на настанување на условите од став (4) на овој член, воедно и да сепропише рок во кој треба да се донесе истиот.

8. Со член 51 е пропишано формирање на здравствена комисија за утврдување на психофизичката и општата здравствена способност на кандидатите за засновање на работен однос во Министерството на работно место со посебни должности и овластувања и за контрола на психофизичката и општата здравствена способност на работниците во Министерството. Притоа, недостасуваат одредби со кои ќе се утврди начинот на формирање на надлежната

здравствена комисија, критериуми за избор на претседател и членови на здравствената комисија, во која област треба да биде специјализацијата на лекарите – специјалисти во комисијата, , право на надоместок на здравствената комисија, период за кој истата се формира итн. Дополнително, Државната комисија го разгледа и член 196 став (2) од предложениот закон, согласно кој министерот за внатрешни работи во согласност со министерот за здравство донесува подзаконски пропис за здравствените и психофизичките способности што треба да ги исполнува лицето кое заснова работен однос во МВР, начинот на нивно утврдување, начинот на контрола на здравствените и психофизичките способности на работниците со статус на овластени службени лица за вршење стручни работи, како и начинот на здравствената комисија. По анализа на наведениот член, Државната комисија оцени дека претходно наведените регулаторни ризици во однос на членот 51 нема да бидат предмет на уредување ниту со подзаконскиот пропис од член 196 став (2).

Оттука, Државната комисија смета дека е потребно членот 51 од предложениот закон да се допрецизира во насока на претходно утврдените недостатоци во начинот и постапката за формирање на надлежната здравствена комисија.

9. Со **член 55** од предложениот закон е утврдено дека тестот за интегритет при засновање на работен однос го спроведува Министерството. Ваквата општа формулација претставува регулаторен ризик од корупција, бидејќи не е јасно што претставува тестот за интегритет, на кој начин и во која постапка истиот се спроведува и оценува, дали кандидатите имаат право повторно да го полагаат доколку еднаш не го положат и во кој рок, итн.

Поради наведеното, Државната комисија цени дека е потребно членот 55 од предложениот закон да се допрецизира во насока на претходно утврдените недостатоци во однос на тестот за интегритет при засновање на работен однос

10. Согласно **член 57 став (2)** од предложениот закон е утврдено дека по исклучок од ставот (1) на овој член работен однос во Министерството може да се заснова и без јавен оглас, согласно член 62 од овој закон. Во случај на отуство на дефинирање на исклучоците од ставот (1) на членот 57, Државната комисија спроведе анализа на одредбите на **членот 62** од предложениот закон кој таксативно ги утврдува лицата со кои се заснова работен однос без јавен оглас. Притоа, во став (1) алинеја 1 од членот 62 е утврдено дека работен однос без јавен оглас се заснова за работни места за кои во актот за систематизација на работните места во Министерството, поради видот и природата на работните задачи, како и посебните услови под кои тие се извршуваат, е утврдено дека може да се спроведе постапка за вработување без јавен оглас. При анализа на конкретната одредба, Државната комисија ја зеде во предвид структурата на Министерството, надлежностите и специфичната институционална, организациона и оперативна поставеност и функционалност, без притоа да ја оценува оправданоста за спроведување на постапка за вработување без јавен оглас. Наведената одредба од член 62 став (1) не е во согласност со членот 36 став (2) од предложениот закон, со оглед на тоа дека во пропишаните податоци кои се

утврдуваат во актот за систематизација, не е наведено утврдување на работни места за кои се заснова работен однос без јавен оглас, што претставува внатрешен судир на одредбите, како регулаторен ризик.

Државната комисија препорачува усогласување на наведената одредба со член 36 став 2 од предложениот закон.

11. Со одредбите на **членот 60** од предложениот закон е уредена постапката за селекција за засновање работен однос со јавен оглас. По анализа на членот се утврди дека предлагачот на законот само таксативно ги утврдил фазите на наведената постапка, но притоа пропуштил да утврди што е администраивна селекција, како се спроведува истата, кога и на кој начин се спроведува писменото тестирање, кога се смета дека истото е положено, рокови за следните фази, односно кој од кандидатите може да оди на интервју итн. Дополнително, со ставот (2) на овој член е утврдено дека во зависност од работното место за кое се врши селекција, покрај фазите од став (1) на овој член, постапката за селекција може да опфати и други фази утврдени со подзаконски акт на министерот. Иако подзаконските акти се објавуваат во „Службен весник на Република Северна Македонија“, можноста за дискреционо одлучување на министерот во однос на пропишување на дополнителни фази во постапка за вработување со јавен оглас, претставува регулаторен ризик од аспект на опфат на законот и дефинирање на сите фази од една постапка, а воедно влијае и врз правната сигурност при вработувањето.

За таа цел, Државната комисија оцени дека е потребно предлагачот на законот да ја доуреди постапката за вработување со јавен оглас со сите фази на истата, односно јасно, прецизно и недвосмислено да го уреди спроведувањето на секоја од фазите утврдени во член 60 став (1) од предложениот закон.

12. Согласно **член 61** од предложениот закон, за спроведување на процесот на селекција при засновање на работен однос во Министерството со јавен оглас, министерот формира комисија за селекција. Предлагачот на законот утврдил број на членови на наведената комисија но, притоа пропуштил да го уреди составот на комисијата, односно да утврди кој може да биде претседател на комисија за селекција и член или заменик член на истата. Од вака наведената одредба не е јасно ниту од која организациска единица, ниту од кој ранг на работно место, треба да бидат претседателот и членовите на комисијата за селекција, со што не се гарантира стручноста на комисијата која треба да ја спроведе селекцијата на кандидати.

Забелешките дадени во оваа точка се однесуваат и на одредбите од **член 78 став (3) и став (4)**, со кој се уредува формирање на Комисија за избор на кандидати за полицаец.

13. Во однос на **членот 62** со кој се уредува засновањето на работен однос без јавен оглас, Државната комисија даде забелешки во точка 11 од предметното мислење. Дополнително, со анализа на одредбите од ставот (2) на овој член, се утврди дека за засновањето на работен однос

без јавен оглас, предлагачот на законот не пропишал постапка за проверка на стручните, професионалните и работните компетенции на кандидатите, ниту утврдил прецизни критериуми за избор на лица за засновање на работен однос, што може да доведе до необјективно и селективно постапување, што пак ваквата политика на вработување без јавен оглас на работни места за кои во актот за систематизација на работни места во Министерството е утврдено дека ќе се пополнуваат без јавен оглас, ја прави ранлива од корупција. во вработувања

14. Некохерентната законодавно правна техника претставува еден од регулаторните ризици од корупција. Таков ризик е утврден при анализа на одредбата од **член 89 став (2)** и член 90 став (5) од предложениот закон, кои се однесуваат на обука заради оспособување на работник за самостојно вршење на работите на одредено работно место и континуирана обука, соодветно. Имено, во одредбата на член 89 став (2) предлагачот утврдил дека со договор за обука заради оспособување за самостојно вршење на работите на работно место, се регулираат правата и обврските на работникот и Министерството и се утврдува обврска работникот да остане во организациската единица во која е распореден најмалку две години од денот на завршување на обуката. Притоа, предлагачот пропуштил да пропише кои се правните последици доколку работникот не ја исполни ваквата обврска, како што тоа го уредил во член 90 став (5) кога предвидел дека работникот кој нема да ги исполни условите од договорот за континуирана обука е должен да ги надомести трошоците направени за неговата обука, зголемени за три пати.

Државната комисија цени за потребно одредбата од член 89 став (2) да се допрецизира на начин како што е тоа уредено со член 90 став (5) од предложениот закон.

15. Со Глава X. РАСПОРЕДУВАЊЕ И УНАПРЕДУВАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ ВО МИНИСТЕРСТВОТО, ОДНОСНО ДВИЖЕЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ ВО НИВНИОТ КАРИЕРЕН РАЗВОЈ се пропишани одредби за распоредување на работниците во транспарентна и нетранспарентна постапка и унапредување во транспарентна и нетранспарентна постапка. Од аспект на методолошкиот пристап на Државната комисија за антикорупциска проверка на легислативата, нетранспарентните постапки, нецелосен опфат на законот и нецелосно дефинирање на фазите на определена постапка претставуваат регулаторни ризици од корупција.

По анализа на одредбите од Глава X на предложениот закон, Државната комисија оцени дека одредбите за наведените постапки не се целосно уредени и пропишани се стручен писмен тест во член 92 став (5) и тест за раководење во член 104 став (5), со елиминаторен карактер но, недостасуваат јасни критериуми и фази на постапките за селекција при распоредување и унапредување на работниците во Министерството. Одредбите за унапредување во транспарентна постапка се општи, делумно уредени, односно се недопрецизирани. Така, во член 106 е утврдено дека унапредувањето се врши со објавување на интерен оглас од страна на организациската единица за управување со човечки ресурси, без притоа да се пропише самата постапка по објавување на интерниот оглас, како што е тоа случај со одредбите на постапките

за вработување во Министерството со јавен оглас. Воедно, во законската рамка не е пропишана постапката на селекција за распоредување и унапредување и согласно член 109 став (2) за истото се упатува на подзаконски акт кој го донесува министерот.

16. Согласно **членот 97** од Предлог-законот, вработените во Министерството можат да бидат распоредени на друго работно место по потреба на службата. Потребата се утврдува од страна на раководителот на организациската единица и одделението за човечки ресурси, при што како причини се наведуваат: обезбедување на континуитет во работата, зголемен обем на работа или подобра организација и ефикасност.

Иако е разбирливо дека службата мора да има определена флексибилност за функционално организирање на работата, формулацијата „потреба на службата“ останува општо дефинирана и без објективни ограничувања, кои ќе ја оправдаат таквата флексибилност. Недостигот на утврдени критериуми, гарантни механизми и отсуство на одредба за согласност на работникот за распоредувањето по потреба на службата, остава простор за можна злоупотреба при дискреционото одлучување, а воедно се чини дека може да се искористи и како механизам за санкционирање на работник во Министерството без оправдани причини.

Во таа смисла, Државната комисија препорачува предлагачот на законот да ги преоцени одредбите од членот 97 од предложениот закон, во насока на прецизирање на условите под кои може да се изврши распоредување на работник по потреба на службата, предвидување на обврска за писмено образложение на причините за распоредувањето, со цел оправдување на потребата од распоредувањето, обезбедување на согласност на работникот за распоредувањето и предвидување на правен лек против актот за распоредување, како заштитен правен механизам на работникот.

17. Во **Глава XVI. ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ** предлагачот на законот пропишал одредби за полесни и потешки случаи на кршење на работен ред и дисциплина, видови дисциплински мерки и постапка, суспензија, итна суспензија и прекин на дисциплинска постапка. Во одредбите од оваа глава на предлог законот, Државната комисија наиде на повеќе регулаторни ризици, како од аспект на недефинирани фази на постапката, непрецизирани рокови, така и од аспект на некохерентна законодавно правна техника:

Поаѓајќи од фактот дека предложениот закон се темели на начелото на професионална етика, предлагачот на законот не утврдил постоење на Етички кодекс за работниците во Министерството, ититу пак утврдил неетичко постапување, односно непочитување на Етички кодекс како повреда на работниот ред и дисциплина. Ако се земе во предвид дека непочитувањето на Етичкиот кодекс е дисциплински престап, односно потешка повреда на работниот ред и дисциплина во Законот за административни службеници, оправдана е потребата од допрецизирање на одредбите за дисциплинска одговорност на работниците во

Министерството со утврдување на неетичкото постапување како повреда на работниот ред и дисциплина.

Со исклучок на одредбите од член 169 ставови (2), (3), (4), (5) и (6) и член 170, во одредбите на предложениот закон не е пропишано како започнува дисциплинска постапката против работник во Министерството, со каков акт истата започнува, кој е овластен да го поднесе актот за започнување на дисциплинска постапка, дали таквата постапка се поведува и за полесни и за потешки повреди на работниот ред и дисциплина, ниту пак се пропишани рокови од моментот на започнување на дисциплинската постапка па се до нејзино завршување. Предлагачот на законот во член 175 став (1) пропишал дека со решение на работникот може да му се изрече една од таксативно утврдените дисциплински мерки но, не пропишал во која постапка, во кој период од денот на сторување на повредата или од денот на дознавање за сторената повреда може да се поведе дисциплинска постапка итн.

18. Во однос на одредбите од предложениот закон со кои се врши техничко терминологско прецизирање и усогласување, Државната комисија нема забелешки.

Со цел да се минимизираат ризиците од корупција и судир на интереси кои можат да произлезат од примена на предложениот закон, Државната комисија за спречување на корупцијата, согласно Методологијата за антикорупциска проверка на легислативата, доставува свое мислење со препораки за нивно надминување.

Воедно се укажува на потребата навремено да се достави известување за преземените активности во насока на надминување на утврдените регулаторни ризици, односно образложение за препораките кои не се прифатени.

Изработил: С.М., советник
Проверил: А.С., раководител на одделение
Контролирал: Б.В.Б., помошник раководител на сектор
Одобрил: М.К., раководител на сектор



Заменик претседател,

м-р Билјана Каракашова Шулев